

La II^a Campanya Nacional de Teatre a Reus (II)

Després d'haver enllestit uns breus comentaris de l'actuació de la companyia Lope de Vega al nostre Teatre Fortuny, se'm va acudir de fer unes reflexions sobre el sentit i l'eficàcia de les campanyes de teatre a Reus, i aquí van, no amb la pretensió que siguin vàlides per elles mateixes, sinó per la possibilitat que, després, gent més preparada hi digui la seva, i així, potser entre tots podrem aclarir una mica més els nostres punts de vista sobre el moment teatral que vivim.

Cal tenir en compte, però, que no es pot fer una anàlisi completa de tots els objectius que es proposa una obra de l'envergadura d'aquestes campanyes. Per tant partim de dos fets que ens limiten.

Potser un dels serveis més importants que fan les campanyes nacionals és pressionar el poble perquè vagi al teatre. Hem de convenir que cada vegada més la gent es queda a casa. La competència de la T. V. a tota mena d'espectacles públics no és discutible i, per tant, cal una promoció enorme per a atreure el públic. La D. G. de Cultura Popular y Espectáculos amb els poderosos mitjans de comunicació que té al seu abast, aconsegueix una veritable tasca de reeducació en aquest sentit.

Un altre aspecte digne d'ésser tingut en consideració és que hom possibiliti les representacions de teatre a "pobles", amb la mateixa dignitat amb què és presentat a "les capitals". Tanmateix voldriem preguntar si aquest esforç pot ésser realment aprofitat per "tot" el poble. ¿S'adreça a la joventut aquesta promoció del teatre? ¿Es possible que alguns obrers dels de l'inefa- ble 5'9 pugui, fins i tot fent ús del

discriminatori galliner, aprofitar-se d'aquest bon propòsit? ¿L'ajut econòmic que representen les subvencions beneficia per igual els espectadors que els professionals?... Caldria veure amb detall aquestes i altres possibles qüestions.

En una recent entrevista publicada a la premsa, el nou Director General de C. P. i E., senyor Enrique Thomas de Carranza, diu: "Això és la utilització de tots els esforços anteriors i el replantejament de totes les inquietuds constructives que puguin existir a la societat espanyola d'avui quant a l'ordre del teatre i de l'espectacle en general"... "en aquest sentit el Ministre, senyor Sánchez Bella, està disposat a suscitar i a protegir les iniciatives més variades que es produeixin"... Em sembla que, per a començar, això està molt bé. Reconèixer la tasca portada a terme i intentar de millorar-la és un anhel molt lloable i que s'ha d'intentar de posar a la pràctica. No se'ns escapa la dificultat de planificar globalment tota una campanya de teatre; però, mirant la cosa pel tombant de l'eficàcia, pensem que, en el nostre cas concret, poques representacions de teatre a l'any (tot i que siguin escollides) no poden mantenir un públic ni, encara menys, crear-lo. Per altra banda les formacions professionals no poden fer llargues estades a cada lloc. I se'ns acut que potser sí que caldria que els efectes benefactors de l'ajut oficial davallessin sobre aquells grups de teatre, generalment joves, que amb tota serietat i independència intenten de fer un teatre vàlid i compromès, però als quals manquen recursos econòmics. Aquesta possibilitat em porta a pensar que a Reus, i en dir Reus vull dir Reus i la seva comarca, es podrien

fer representacions amb una certa regularitat, si es comptava amb l'intervanvi dels muntatges que preparessin els diversos grups que existeixen, i això, junt amb la tasca de les associacions d'espectadors que també han donat fe de vida, podria fomentar d'una manera real i positiva el desenvolupament del teatre. Caldria doncs no desaprofitar aquestes possibilitats.

Hi ha encara una altra qüestió que no voldria defugir. Es tracta de la necessitat de protegir també el teatre en llengua catalana. Una de les finalitats de les campanyes ha d'ésser d'impulsar la creació autòctona. No cal dir que, a Catalunya, aquesta producció seria indubtablement en la seva llengua. La manca de possibilitats d'estre-na condiciona actualment aquesta producció i molts homes que en circumstàncies normals haurien pogut escriure teatre, s'han dedicat preferentment a altres gèneres. Per altra banda aquesta manca de possibilitats va quasi sempre lligada a motius d'ordre econòmic. ¿No seria possible que el Tea-

tre Nacional inaugurat la passada temporada a Barcelona es dediqués preferentment a l'estrena d'aquelles obres de teatre català que tinguessin un veritable interès? ¿No seria un bon mitjà, per estimular la creació, que una companyia subvencionada es comprometés a fer, amb tota seriositat, una bona programació de teatre català? Em fa l'efecte que qualsevol iniciativa que es portés a terme en aquest sentit seria d'una gran importància pel futur de la nostra cultura.

Fóra bonic de creure, també, que a cada lloc es pogués pensar i programar la pròpia campanya de teatre, ja que els condicionaments i les necessitats no són iguals pertot arreu. Potser en els fons d'aquestes reflexions hi ha un desig que això es pugui portar a terme. Calia en primer lloc donar la pròpia opinió. Es d'esperar que altres també la donaran. Potser en parlarem. Sigui com sigui, el primer pas està donat.

JOAN BALLESTER GRAU

Secció d'Art

Antoni Briansó i Tortosa, alumne de l'Escola d'Art, ha participat al XXIII Concurs Nacional Juvenil de Formació Professional, dintre l'especialitat de pintura decorativa, i hi ha obtingut el tercer lloc de la classificació.

La competició es va celebrar a Vigo, del dia 12 al dia 20 de desembre últim.

El resultat obtingut pel nostre alumne pot ésser considerat com a molt notable, tenint en consideració la gran quantitat de concursants que van ésser atrets per aquella convocatòria.

Felicitem el jove Antoni Briansó per haber obtingut el tercer premi i desitgem que aquest èxit primicer li serveixi d'estímul en el seu desenvolupament futur en el camp de l'art i de la decoració.

L'Escola d'Art se sent honorada amb l'honor de què ha estat objecte un dels seus alumnes.

Josep Ferré Ravascall va fer una nova exposició de pintura que va ésser inaugurada el dia 12 i clausurada el dia 21 de desembre. Va exhibir-hi una part de la seva creació més recent.

A continuació, el dia 23 del mateix mes de desembre, va obrir-se al públic l'exposició de pintura de Josep Piqué Iserte, que ha pogut ésser visitada fins el dia de Reis.

El mateix dia 23 de desembre va quedar inaugurada l'exposició de dibuix infantil sobre temes de Nadal, que la Secció de Tecnologia ha organitzat amb la col·laboració de la de Pedagogia i d'aquesta d'Art. L'afluència d'obres inafntils ha estat molt nombrosa.

El dia 16 de desembre, el senyor Cèsar Martinell va parlar sobre temes d'art en una interessantíssima conferència.